

เศรษฐกิจพอเพียง

เศรษฐกิจพอเพียง

ปฆาแกวี๊ต่า ปราณี จะซือ

ปฆาแกวี๊ต่าฆอ ศรัณย์รักษ์ สันติอรุโณทัย

โครงการพัฒนาการเรียนการสอนแนวทางทวิภาษา (ไทย-กะเหรี่ยงสกอร์)

โครงการร่วมมือระหว่าง สพฐ. สพป. เชียงใหม่ เขต 6 และมูลนิธิภาษาศาสตร์ประยุกต์

สนับสนุนโครงการโดยมูลนิธิเกื้อฝันเด็ก

Supporting the Mother Tongue Based Multilingual Education (MTB-MLE) project

in Ethnic Minority Communities in Thailand: Sgaw Karen-Thai

Financially supported by Child's Dream Foundation

Joint project between FAL & OBEC

พอจา ช่อะที ลู เซ๊อบ่ะด๊อ เล๊อ อ๊าซู่ แว เด๊อ เคลอ ต่าด๊อ อ่าโกล โอ่ะแว ศือ โกล เม่แว เซ๊อบ่ะโด่ะโค่ เต่อโกล พ่ะคะ นะ เต่อโกล เป่อเซอวา เต่อโกล พ๊ะบู๊ เต่อโกล ฮือโป่ะ เดอพ่ะซะละ พอจา ซู่ แว่ อ่อะ แว เดอ เฮ่ ลอ อ่อะ แว ปฆา ฮี โพ

อ่ะ แว ลู ที ก๊อ โกล วี ด๊อ โต๊ะ เจอ อ๊าโม่ แฆ อ่อะ ต่า เลอ ฆอน่อคี่อะ เดอ ต่าอ่อะ เล๊อ เก๊อ แล โป่ะ แว เล๊อ โจ๊ ต่าอ่อะ มา อ่อะ แว เล๊อ อาซู แว ดอ ต๋า เลอ อามา แว เลอ เด๊อ เคลอ ฆี

วีด๊อ แล อ่อะ ลู่ ที เก่อลี ซ๊า อ่อะ เม
เดอ แล แว เล๊อ โจ๊ มื่อะซู่ มื่อะซ๊ะ

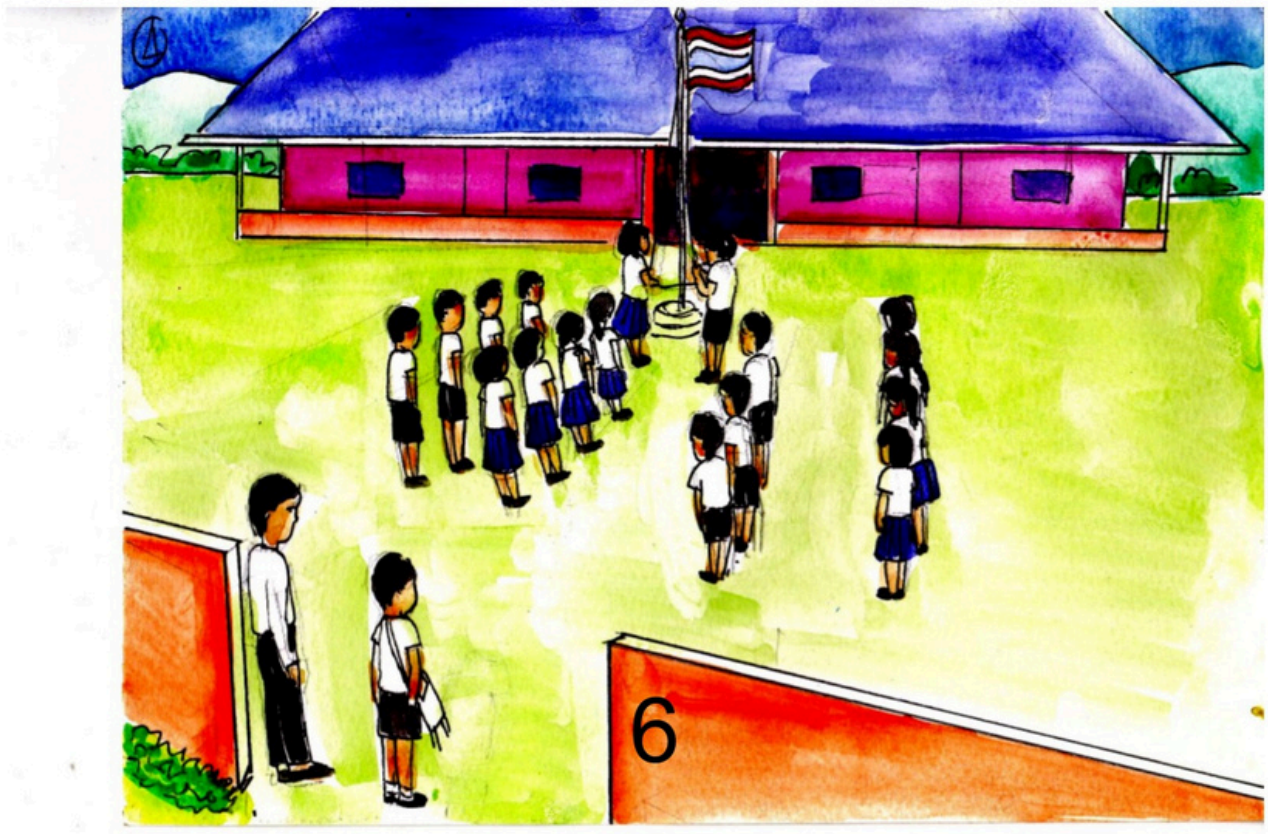

พอจา แล เต๊อ พล่ะ กือแป อ๊า เซ่อก๊อ พ่อะควา อ๊า เด๊อ เม่ะญา ด๊อ ก๊อ แว แล เล๊อ โจ๊ เซ่อก๊อ เล๊อ กือแป อ่า เม เต๊อ โอ่ะ เล๊อ อ่า เก่อ แล ช่อะ แว เล๊อโจ๊ ต่า อ่อะ เต๊อ โอ่ะ อ่า เก๊อ อ่อะ แว ฆอ น่อ คื่อะ เม่ เล๊อ บะ ค๊อ อ๊าโม่แล เปฆ ต่า อ่อะ เล๊อ ก่ะ ปู โช

พอจา ค๊อ พ๊ายี่ะ เล๊อ กือแป อ๊าโม่ แล
เปฆ ต่า อ่อะ กือแป เก่อ เน่ อ่อะ เดอ
แล ช่อะ เล๊อ โจ๊ กือแป ซีญา เล๊อ เต๊อ
เน่มา ต่า น่อะมี ดี่ะบ่าฮ แต๊ พอจา แล
โจ๊ โช เจ๊อ เก่อ แล โจ่ เก นา

พอจา แล ศือ โจ๊ เดอ โต๊ะ เจอ อ๊า
เซ่อก๊อ มา เก่อ ชฆอ ต่า ล่อเล๊อ ป่า
เมอ อ่า มา เต๊อ ศี่ ดี่ะ โจ๊ท่อด๊อ ชอ
เฆ่ ซ๊ะ เล๊อ สาโท อ่าแม่ะญูา เล๊อ ปา
ก๊อฆา มา ต่า เล๊อ สาโทเก่อวี กือแป
แล ฆอ เล๊อ โจ๊ เดอ เซ่อ ร่ะ เมอ กือ
แป ค๊อ เล๊อ โจ๊ อ่า เคลอ ค๊อ เจอ ดอ
วี กือแป แล ฆอ มาโลต่า น่อ ด๊อลี

โจ๊ ปล่า พอจา เก เล๊อ เด๊อ เดอ กือแป
จี่ะ พ่อะ แว อ่าคี กือแป แต๊เดอ พอจา
“ยา ต่า เต๊อ โม่ แลซ๊ะ เล๊อ โจ่ น่อ บ่า
เดอ ต่า เต๊อโม่.....พอจา โต๊ เจอ ยา
เจ่ มอฮ ” พอจา จ๊ะแว “บ่า แลฮ น่อ
แล โจ๊ น่อ บ่า

เดอ ต่า เต๊อ โม่ ซ๊ะ แล โจ๊ น่อ พอจา โต๊ เจอ ยา เจ่ มอฮ ” พอจา จ๊ะ แว “บ่า แลฮ น่อ แล โจ๊ น่อ” พอจา แว ด๊อ “ฮู๊ ท่อ น่อ เก่อ ลีซ๊ะ แล โจ๊ เต่อ คลื๊อ บ่า” กือแป ฆี ฆือ อ๊าโค่ ด๊อ แต๊ แว “เต๊อ เม่ บ่า เจอ ฮี๊ ท่อ ฆอ อ่อะ ลูที ปล่าแม่ะ เดอ เก่อ ลี ซ๊ะวี พ๊ะญี่ะ ลี่ เม่ เล๊อ เจ๊อ โม่ แล เล๊อ ก่ะ ปู ศือ ลู่ะ ต่า อ่อะ เมอเจ๊อ อ่อะ แล ช่อะ เล๊อ โจ๊ เจ๊อ โม่ เก่อเก น่อ เจ๊อ เก่อ มา ดี แล”

เจ๊อ น่า เป่อ ลี เล๊อ กือแป เน่อ แลโจ๊
น่อ เม่ เล๊อ เน่อ ค๊อ อ่อะ เม เดอ เน๊อ
โบ่ะเม เล๊อ เน๊อ โม่ พอจา แกว๊ กือแป
แล เล๊อ อ่า เด๊อ ด๊อ เมอ กือแป กว่า
เล๊อ เจ๊อ เด๊อ ซู่ ต่าด๊อ ต่าซู๊ ต่าซ่า

เดอ ลื่อ ต่าโพศ่า พ่อะอ่อะ ออเมอ แก๊ ต่าอ่อะ เต๊อ บ่ะ เปฆ บ่า ต่าเม๊ โม่ มา อ่อะ ซ๊า ต่าอ่อะ แล ศือ อ่อะ เล๊อ เด๊อ เคลอศี โอ่ะ ก๊อมี ต่าโม่ อ่อะซ๊ะ เซ๊อบ่ะด๊อ เซ๊อบ่ะด๊อ ต่าโม่อ่อะซ๊ะ ชอ ชอดี่ะ ต่าญ่า ด๊อ ญ่าโพ เล๊อ เป๊อ ลื่อ ออ แล พ่อ อ่อะ ออ ด๊อ เต๊อ เล่อะ เจ๊ะ จฆา ลอ เจ๊ะ จฆา ลอ ต่า เชอ เก๊อ ต่อ เล๊อ เป่อ แล เปฆ ออ กือแป น่าเป่อ ด๊อ ซ๊ะ แฮ แว ดะ เล๊อ พอจา แด๊ เอ่ะ ออ ด๊อ ซ๊ะ เก่อ มา พ่อะ แว อ่าคี

มื่อฮาลอ เต่อนีญูา เน่ พอจาเฮ ลอ อ๊า
ต่าด๊อ เดอ ญู่าโพ นอเอ่ะ กือแป เก
อ่อะ เล๊อ เด๊อ ด๊อ แต๊ ป๊าซู่ ต่าด๊อ ดีอี
เดอ ลื่อ ต่าโพค่า เมอ กือแป มาอ่อะ
ด๊ะแว เลอ เต๊อ เจอฮ

ตือ เน่ กือแป ซู่ ต่าด๊อ เดอ ลื่อ ต่าโพศ่า มา เกษตรพอเพียง ดี๊ ซ๊อ จอปา โชโม่ แว เล๊อ พอจา แต๊ แว ตือ เล๊อ กือแป มา เซ อ่อะ เซ ด๊อ นอเอ่ะ ป๊ะ ปฆา ฮี่ โพ เจ่

เศรษฐกิจพอเพียง เล๊อ พอจา โต๊เจอ กือแป เด อ๊า ดู่ะ อ่าเทอโอ่ะมี่อะ เต๊อ บ่ะ เล่อะ เจ่ะแล เปฆ ต่า ด๊อ กือแป แล โจ๊ ฆอ เดอ พอจา ดี๊ ซ๊อ ซ๊อ ลอฮ

เศรษฐกิจพอเพียง

พอจาเดินถือบัวรดน้ำไปรดผักสวนครัวที่ได้ปลูกไว้หลังบ้าน แปลงผักของพอจามีทั้งหมด 6 แปลงด้วยกัน ได้แก่ แปลงผักกะหล่ำปลี แปลงผักคะน้า แปลงกระเทียม แปลงผักบุ้ง แปลงผักชี และแปลงผักสลัด แต่ละแปลงพอจา จะปลูกไว้เพื่อใช้กินและแบ่งให้ชาวบ้าน

พอจารดน้ำผักทุกๆแปลงเสร็จแล้ว ก็ไปช่วยแม่ทำอาหารเช้า และกับข้าวที่จะห่อไปกินที่โรงเรียน แต่อาหารที่ทำก็นำมาจากแปลงผัก และเกษตรหลังบ้านทั้งนั้น

พอจาไปอาบน้ำแต่งตัว กินข้าวเช้า และเดินไปโรงเรียนอย่างร่าเริงใจ

พอจาเดินผ่านบ้านกือแปเพื่อนเด็กผู้ชายและเรียกชวนไปโรงเรียนด้วยกัน แต่กือแปยังไม่มีกับข้าวห่อไปโรงเรียน และยังไม่มีอะไรกินในตอนเช้า เพราะต้องรอแม่ไปซื้อกับข้าวที่ตลาดก่อน

พอจารอนานมาก กว่าแม่กือแปจะซื้อกับข้าวมาให้กือแปทานและห่อไปโรงเรียน

กือแปเลยให้พอจาไปโรงเรียนก่อน

พอจาถึงโรงเรียนและช่วยเพื่อนๆทำความสะอาดบริเวณที่รับผิดชอบเสร็จเรียบร้อยโรงเรียนก็เข้าแถวทำกิจกรรมหน้าเสาธง

ขณะที่ทุกคนทำกิจกรรมในแถวใกล้เสร็จนั้น กือแปก็กำลังมาถึงโรงเรียน กือแปมาสายครูจึงลงโทษให้กือแปรออยู่นอกโรงเรียนก่อน กือแปก็เข้าห้องเรียนสายอีกเช่นเคย

หลังโรงเรียนเลิกพอจาก็เดินกลับบ้านและกือแปก็วิ่งตาม กือแปบอกกับพอจาว่า “ฉันไม่อยากไปโรงเรียนสาย และไม่อยากถูกลงโทษอีก พอจาช่วยฉันหน่อยสิ” พอจาถามว่า “สาเหตุใดที่เธอมาโรงเรียนสายหละ” พอจาถามต่อว่า “ตื่นสายเหรอ จึงทำให้เตรียมตัวไปโรงเรียนไม่ทัน”

กือแปส่ายหน้าปฏิเสธ และบอกว่า “ไม่ใช่! ฉันตื่นแต่เช้า อาบน้ำล้างหน้า และแต่ตัวเสร็จตั้งนานแล้ว แต่แม่มัวแต่ไปตลาดไปเลือกหากับข้าวมาให้ฉันกินและห่อกับไปที่โรงเรียน ว่าแม่จะมาก็สายแล้ว และนี่จะทำยังไงดี”

พอจา เข้าใจแล้วว่าที่กือแปไปโรงเรียนสาย เพราะมัวรอกินข้าวเช้าและห่อข้าวจากแม่นั่นเอง พอจาจึงชวนกือแปไปบ้านให้กือแปดูว่า ที่บ้านปลูกผัก ผลไม้ และเลี้ยงสัตว์ไว้กินเป็นอาหารโดยไม่ต้องไปซื้อ ถ้าอยากทำกับข้าวก็แค่เดินไปหลังบ้าน ซึ่งมีทุกอย่างเลยคือ อยากกินผักก็มีผัก อยากกินไก่ ไข่ เนื้อ และปลาก็เลี้ยงไว้แค่ไปจับมาก็ได้กิน และไม่ต้องไปเสียเงินซื้อมา ประหยัดเงิน และประหยัดเวลาเดินไปซื้ออีกด้วย

กือแปเข้าใจและสนใจในสิ่งที่พอจาพูดแนะนำและอยากจะทำตาม

หลังเย็นวันนั้นพอจาก็เอาผัก ผลไม้ และปลา แบ่งให้กับกือแปไปทานที่บ้าน แถมแนะนำวิธีการปลูกผัก และเลี้ยงสัตว์ไว้ให้กือแปทำกินเองที่บ้านด้วย

ต่อนั้นมากือแปก็ปลูกผักและเลี้ยงสัตว์ทำเกษตรพอเพียงตามแนวพระราชดำริอย่างที่พอจาเคยแนะนำเอาไว้ จนกือแปพอมี พอกิน และแบ่งให้เพื่อนบ้านด้วย

เศรษฐกิจพอเพียงของพอจาช่วยให้กือแปและครอบครัวอยู่อย่างมีความสุขโดยไม่ต้องเสียเงินไปซื้ออีกเลย แถมกือแปก็สามารถไปโรงเรียนแต่เช้ากับพอจาเสมอ

MTB MLE

Instructional and Learning Materials Repository